

benytte lejligheden. Det er sådan set – så vidt jeg kan se – en af de bedste muligheder, der har været længe, for at få en drejning i dansk politik og skabe nogle forbedringer for befolkningen i almindelighed.

Jeg vil også sige, at angående De Konservatives udspil var det meget interessant at få at vide, at det er så urealistiske krav, man har baseret sig på: en væsentlig nedsættelse af lejeværdien, besparelser på ulandsbistanden og fjernelse af fradrag for faglige kontingenter. Fru Pia Christmas-Møller havde naturligvis ret, når hun sagde: Det er desværre ikke mig, der bestemmer, hvad regeringen skal give af indrømmelser. Men umiddelbart vurderet efter de meldinger, der er kommet, lyder det, som om de krav, der var opregnet, ikke har store udsigter, og det synes jeg også peger i en fornuftig retning med hensyn til, hvordan de forhandlinger kan afsluttes.

De forslag, Enhedslisten fremsætter, har – og sådan må det også være set fra regeringens synspunkt – den store fordel, at de i høj grad medvirker til at opfylde de løfter, regeringen selv har givet befolkningen. Når vi f.eks. siger, at nu må vi have forbedret den offentlige service med en behandlingsgaranti på sundhedsområdet og en børnepasningsgaranti, er det sådan set kun det, regeringen for længst har lovet, og som vi gerne vil hjælpe regeringen med at opfylde.

Vi har mange forslag, der sikrer flere ordinære stillinger, og det er sådan set også en del af regeringsprogrammet. Vi har forslag om indtægter til staten, der ud over at finansiere udgifterne til vores forslag også indeholder en ekstra finansiering, så vi kan præsentere et lille overskud på de samlede budgetter i 1997, og vel at mærke uden besparelser, der vender den tunge ende nedad. Mulighederne er der, hvis regeringen har det politiske mod til at benytte sig af muligheden for at bryde med højresiden og vil tage sine egne løfter alvorligt – de løfter, den i virkeligheden i sin tid blev valgt på som erstatning for den tidligere borgerlige regering.

Der er megen diskussion om statsgælden og underskuddet på de offentlige finanser. Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi ønsker balance og at få nedbragt gælden, og det er såmænd ikke, fordi vi lige pludselig er gået hen og blevet småborgerlige i vores økonomiske tænkning. Vi har kigget nøgternt på sagen og set, at det underskud påfører os en årlig renteudgift og dermed en omfordeling fra almindelige skatteborgere til de mennesker, der har store formuer

i form af statsobligationer og statsgældsbeviser, og den omfordeling vil vi sådan set meget gerne have bragt til ophør så hurtigt som overhovedet muligt.

Så vil jeg også sige, at vi ønsker en aftale om finansloven, der ser noget anderledes ud end de traditionelle herinde. Vi ønsker nemlig ikke en aftale, hvor man vedtager en masse detaljerede lovindgreb og reguleringer på forskellige områder, som berører alle menneskers liv dybt, som et led i natteforhandlinger om en finanslov. Det er os inderligt imod at lave politik og forlig på den måde. Vi synes også, det er med til at fremme politikerleden her i landet, når man typisk ser trætte mænd komme ud af døren og meddele den undrende befolkning, hvad der pludselig er lavet af forringelser af mange menneskers levevilkår.

Vi ønsker en aftale om en finanslov, der mest muligt ligner et budget, og hvor de afsatte rammer for de forskellige områder senere udfyldes af selvstændig lovgivning. Vi vedkender os selvfølgelig, at vi har at gøre med en samlet finanslov, men så vidt det overhovedet er muligt, skal man undgå at fastlægge detaljer i budgettet.

De hovedpunkter, vi har, er en forbedret offentlig service med en lovsikret behandlingsgaranti: at man inden for en vis periode og ved bestemte behandlingsformer er garanteret en behandling, så vi får ventelisterne fjernet effektivt. Vi vil finansiere en sådan garanti ved en jobbank, som jeg skal vende tilbage til om et sekund, og ved at afsætte 2 mia. kr. ekstra til sundhedsvæsenet, dels til sygehusene, dels til den forebyggende indsats. Vi synes, at diskussionen om den forebyggende indsats i alt for høj grad glemmes, når man diskuterer udviklingen af vores sundhedssystem. Det hele bliver ligesom til teknik og fancy operationer. Men der er faktisk også andet i den forbindelse, naturligvis også de psykisk syge, hvor vi må gøre en indsats.

Vi foreslår også en lovfastsat børnepasningsgaranti. Akkurat på samme måde som børn har ret til en plads i skolen, når de fylder et bestemt antal år, skal man have ret til at få sit barn passet, når man har brug for det i førskoletiden. Det er faktisk gratis at gøre det, og det er uhyggeligt, at det ikke for længst er gennemført. Det er jo gratis at gennemføre en børnepasningsgaranti, fordi udgiften mere end opvejes af de sparede dagpenge, når man sætter en person mere i arbejde, og de penge, vi forældre skal betale for